

Решение на Съда (първи състав) от 14 юни 2017 г. (преюдициално запитване от Tribunale Ordinario di Verona — Италия) — Livio Menini, Maria Antonia Rampanelli/Banco Popolare — Società Cooperativa

(Дело C-75/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Процедури за алтернативно решаване на спорове (АРС) — Директива 2008/52/ЕО — Директива 2013/11/ЕС — Член 3, параграф 2 — Възражение, подадено от потребители в рамките на заповедно производство, образувано по заявление на кредитна институция — Право на достъп до правосъдие — Национално законодателство, което предвижда задължително използване на процедура по медиация — Задължение за съдействие от адвокат — Условие за допустимост на иска или жалбата по съдебен ред)

(2017/C 277/19)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Ordinario di Verona

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Livio Menini, Maria Antonia Rampanelli

Ответник: Banco Popolare — Società Cooperativa

Диспозитив

Директива 2013/11/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 година за алтернативно решаване на потребителски спорове и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 и Директива 2009/22/ЕО (Директива за АРС за потребители) трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която предвижда използването на процедура по медиация при споровете по член 2, параграф 1 от тази директива като условие за допустимост на съдебния иск или жалба във връзка с тези спорове, доколкото подобно изискване не възпрепятства страните да упражняват правото си на достъп до съдебната система.

Напротив, посочената директива трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която предвижда, че в рамките на такава медиация потребителите трябва да получат съдействие от адвокат и че те могат да се оттеглят от процедура по медиация само ако докажат наличието на основателна причина в подкрепа на това решение.

⁽¹⁾ ОВ С 156, 2.5.2016 г.

Решение на Съда (трети състав) от 22 юни 2017 г. (преюдициално запитване от Rechtbank Midden-Nederland — Нидерландия) — Federatie Nederlandse Vakvereniging и др./Smallsteps BV

(Дело C-126/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2001/23/ЕО — Членове 3—5 — Прехвърляне на предприятия — Гарантиране на правата на работниците и служителите — Изключения — Производство по несъстоятелност — Pre-pack — Продължаване на дейността на предприятието)

(2017/C 277/20)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Midden-Nederland

Страни в главното производство

Ищци: Federatie Nederlandse Vakvereniging, Karin van den Burg-Vergeer, Lyoba Tanja Alida Kukupessy, Danielle Paase-Teeuwen, Astrid Johanna Geertruda Petronelle Schenk

Ответник: Smallsteps BV

Диспозитив

Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности, и по-специално член 5, параграф 1, трябва да се тълкува в смисъл, че гарантираната от членове 3 и 4 от тази директива закрила на работниците се запазва в положение като разглежданото в главното производство, при което прехвърлянето на предприятие се извършва след обявяването му в несъстоятелност в контекста на процедура по re-rack, подготвена преди обявяването в несъстоятелност и осъществена непосредствено след решението за обявяване в несъстоятелност, като в рамките на тази процедура „бъдещ синдик“, назначен от съд, проучва възможностите за евентуално продължаване на дейността на това предприятие от трето лице и се подготвя да предприеме конкретните действия веднага след решението за обявяване в несъстоятелност, за да се осъществи продължаването на дейността, и от друга страна, че в това отношение не е релевантна преследваната от процедурата по re-rack цел за постигане на максимален размер на приходите от прехвърлянето за всички кредитори на предприятието.

⁽¹⁾ ОВ С 165, 10.5.2016 г.

Решение на Съда (трети състав) от 15 юни 2017 г. (преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof — Австрия) — Saale Kareda/Stefan Benkő

(Дело C-249/16) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебна компетентност по граждански и търговски дела — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Член 7, точка 1 — Понятия за „дела, свързани с договор“ и „договор за предоставяне на услуги“ — Регресен иск между солидарни длъжници по договор за кредит — Определяне на мястото на изпълнение на договора за кредит)

(2017/C 277/21)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Saale Kareda

Ответник: Stefan Benkő

Диспозитив

- 1) Член 7, точка 1 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че регресен иск между солидарни длъжници по договор за кредит попада в обхвата на „делата, свързани с договор“ съгласно тази разпоредба.
- 2) Член 7, точка 1, буква б), второ тире от Регламент № 1215/2012 трябва да се тълкува в смисъл, че договор за кредит като разглеждания в главното производство, сключен между кредитна институция и двама солидарни длъжници, следва да бъде квалифициран като „договор за предоставяне на услуги“ съгласно тази разпоредба.